

Càntut

Cançons de tradició oral

Sóc en Patufet

Pepeta Casanova i Nadal, Arbúcies

Sóc en Pa-tu - fet, tot po-bris-so - net, vaig néi-xer tot sol so-ta d'u - na col.
Fosc es-ta-va a - llí, ai, po-bre de mi, sens po-guer men - jar ni po-guer ju - gar.

Ai, po-bre de mi, quan vaig veu-re a - llí u - na bès - tia gran her-ba tot men - jant.
Vaig pen-dre per llit del bou els bu - dells; com que sem-pre és nit, vaig - jeu-re en ells.

E-ra el bou as - tut que, tot res-(s)o - lut, a - llà on a - na-va molt pret s'a - cos - ta - va.
Bé n'és - ta-va tou, al ven-tre del bou; tan se-gur n'és - ta-va que no m'e-nyo - ra - va.

La col o - lo - rà i la va tas - tar, més sen - se pen - sar, ai! Se'm va em pas - sar.
Al ven-tre del bou, vaig si ne-va o plou, puig s'hi es-tà tan bé que jo hi tor - na - ré.

"Pa-tu-fet, un ets?" Em cri - da-va la ma - re - ta. "Pa-tu-fet, un ets?" Em cri - da-va a tort i a dret.

"Pa-tu-fet, un ets?" Em cri - da-va la ma - re - ta. "Pa-tu-fet, un ets?" Em cri - da-va a tort i a dret.

"Sóc a la pan-xa, a la pan-xa a la pan - xa, sóc a la pan - xa, la pan - xa del bou;

a - qui no hi ne - va, no hi ne - va, no hi ne - va, a - qui no hi ne - va, no hi ne - va ni hi plou.